

[Arbejdsministeren.]

være fuldkommen frit stillet, altså tage enhver situation op til saglig vurdering og træffe beslutninger på grundlag af disse overvejelser.

Hr. Asger Jensen var inde på, om en frivillig voldgift var en mulighed. Det er jo inden for meget begrænsede områder, der er truffet aftaler om frivillig voldgift, og det er op til parterne selv, om de ønsker at gøre det.

Hr. Niels Westerby nævnte, at parterne burde se at finde frem til en frivillig ordning vedrørende livsvigtige områder. I denne forbindelse vil jeg gerne sige, at jeg for mit vedkommende selv gennem 4-5 år har været medlem af arbejdsretskommissionen, hvor man jo meget grundigt arbejdede på at finde ud af, hvad der egentlig skulle forstås ved „livsvigtige områder“. Det er jo et foranderligt samfund, vi lever i, et samfund, der gennemlever en stærk teknisk udvikling. Man kom til den konklusion, at man ikke kunne finde ud af, hvad der egentlig skulle betragtes som „livsvigtige områder“, og derfor tror jeg, vi må behandle sagerne på den måde, vi har gjort det. Der har vel været en snes indgreb i løbet af de sidste 35-40 år, men når man tager i betragtning, hvordan forholdene på arbejdsmarkedet her i landet er ordnet, synes jeg altså ikke, der er særlig grund til bekymring og navnlig ikke i betragtning af den stadig mere forstående indstilling, også til den samfundsøkonomiske side af sagen, til de samfundsmæssige problemer, som parterne på arbejdsmarkedet har lagt for dagen. Men — som jeg allerede har sagt — er jeg selvfølgelig villig til at diskutere videre i udvalget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Bawnsgaard): Jeg har nogle ganske enkelte bemærkninger til ordførerne.

Det ærede medlem hr. Axel Kristensen mente, at der burde være tale om beslutning ved lov i stedet for en folketingsbeslutning. Dette er — synes jeg — netop en udpræget teknisk enkelthed, som bør diskuteres i et udvalg. Det samme gælder for så vidt det, som det ærede medlem hr. Asger Jensen anførte: at det burde være regeringen og ikke folketinget, der skulle træffe beslutningen. Hvis det blev sådan,

vil jeg gerne på forhånd gøre opmærksom på, at så blev der tale om en egentlig ændring i forhold til den bestående praksis; men det er da helt oplagt en af de saglige ting, der bør diskuteres.

Det ærede medlem hr. Chr. Madsen mente at have konstateret — på grundlag af gamle politiske udtalelser, som han citerede — at man ikke havde fundet anledning til at sige noget andet end det, man sagde for 10 år siden. Jeg må sige, at ved at lytte til det ærede medlem blev jeg klar over, at han talte rigtigt i hvert fald for sit eget vedkommende. Men hvis han havde gjort sig den ulejlighed at se på det forslag, det radikale venstre fremsatte for ca. 10 år siden, og sammenlignet det med det, vi nu har fremsat, ville han have konstateret, at det forslag, vi i dag har til behandling, i allerhøjeste grad er tilpasset netop den udvikling, der er foregået i de forløbne 10 år.

Det ærede medlem hr. Anker Jørgensen sagde, at det er ikke første gang, vi diskuterer tvungen voldgift. Nej, det er rigtigt; det har vi gjort adskillige gange i de sidste 33 år — ministeren mente, det var en snes gange, og det skal nok stort set passe. Men jeg vil gerne sige til det ærede medlem: den tvungne voldgift ligger jo i selve indgrebet, og derfor har vi faktisk tvungen voldgift i dag; derfor er det tvungen voldgift, socialdemokratiet gang på gang har etableret. Det er selve folketingsbeslutningen om at gribe ind over for en konflikt, der er den tvungne voldgift.

Det, at vi vælger en anden fremgangsmåde for behandlingen af konflikten, er ikke tvungen voldgift. Den tvungne voldgift ligger i selve dette, at folketinget beslutter at gribe ind, og det synes der jo at være almindelig enighed om at man vil gøre i de såkaldt samfundsvigtige konflikter. Og det tror jeg heller ikke nogen ville turde tage ansvaret for ikke at gøre. Derfor er i virkeligheden, som jeg sagde i mit første indlæg, denne diskussion om, hvorvidt der er tale om en tvungen voldgift eller ikke, overflødig og drejer sig ikke om det, der er det egentlige i dette forslag: om det er berettiget at finde et andet grundlag for behandlingen af konflikterne, når man vil gribe ind.

Både det ærede medlem hr. Anker Jør-